

A i B

Actio in Basilica

Bulletin farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T - Sever

Ročník IV.

12. 04. 2015 – 25. 04. 2015

Slovo na úvod

Dnes prežívame Druhú veľkonočnú nedeľu alebo Nedeľu Božieho milosrdenstva. Jadrom posolstva o Božom milosrdenstve, ktoré Pán Ježiš odovzdal prostredníctvom svätej sestry Faustíny, je najkrajšie tajomstvo našej viery: tajomstvo Božieho milosrdenstva. Latinské slovo pre milosrdenstvo je misericordia, ktoré sa skladá z dvoch slov: miserum = bolesť, utrpenie a cordia = srdce. Kombinácia týchto dvoch slov popisuje pocit, ktorý prežíva ten, kto „trpí v srdci“. Táto etymológia slova milosrdenstvo síce nevystihuje celú definíciu milosrdenstva, no naisto nás usmerňuje správnym smerom.

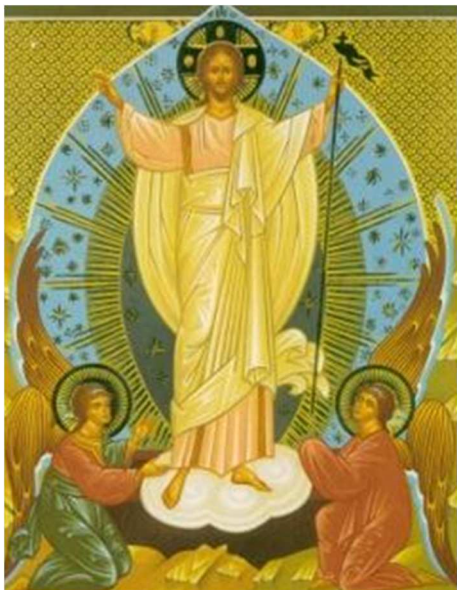
Milosrdenstvo je viac než súčiť, ktorý je tiež prejavom bolesti v srdci nad nešťastím druhého. No zatiaľ čo súčiť cíti empatiu s trpiacim, ďalej nejde. Milosrdenstvo však ide ďalej: milosrdenstvo utrpenie zo života trpiaceho odstraňuje. Milosrdný človek cíti bolesť v srdci nad nešťastím druhého človeka tak, ako keby to bolo nešťastie jeho vlastné. Z toho potom plynie, že milosrdný človek sa bude snažiť toto nešťastie odstrániť, čo je potom ovocie milosrdenstva. Svätý Augustín vo svojich Vyznaniach spomína prípad človeka, ktorý padol do rieky a topí sa. „Božie milosrdenstvo“, píše, „sa nachádza medzi mostom a prúdom.“ Zahľad sa na obraz milosrdného Krista, na jeho srdce vyžarujúce lásku a pokoj a v hĺbke duše si uvedom, čo poču-

la svätá sestra Faustína: „Neboj sa ničoho, Ja som vždy s tebou“ (Den. 613). Ak z pokorného srdca odpovieš: „Ježišu, dôverujem ti“, nájdeš upokojenie všetkých obáv a strachu.

Otvor svoje srdce a prijmi do duše nekonečný poklad milosrdenstva. ON neúnavne klope na dvere tvojho srdca a čaká, až mu otvoríš. Otvor! Dnes je ten deň.

o. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

Christos anesti! – Kristus vstal z mŕtvych!

V časoch protináboženskej propagandy v Rusku akýsi ľudový komisár predstavoval brilantné dôvody definitívneho úspechu vedy. Zvolali obyvateľstvo. Miestnosť bola nabitá. Oslavovali prvú vesmírnu cestu. Bol to deň slávy prvého kozmonauta Gagarina. Keď sa vrátil na zem, povedal, že sa dobre pozeral do neba, ale že Boha nevidel. Komisár prišiel k vlastnému záveru a vyhlásil definitívnu porážku náboženstva. Schôdza sa končila: „Sú nejaké otázky?“ Vzadu jeden starček, ktorý pozorne sledoval prejav, povedal ticho: „Christos anesti.“ – „Kristus vstal z mŕtvych.“ Jeho sused trochu hlasnejšie zopakoval: „Christos anesti.“ – „Kristus vstal z mŕtvych.“ Ďalší vstal a zakričal: „Christos anesti!“ Potom ďalší a ešte ďalší. Nakoniec sa všetci zdvihli

Slovo do svedomia

Spytovanie svedomia:

5. krok: Proste o milosť žiť nasledujúci deň v Božej láske. Spytovanie svedomia je dobré uzavrieť modlitbou Otče náš...

James Martin SJ

a kričali: „Christos anesti!“ – „Kristus vstal z mŕtvych!“ Porazený komisár zmätene zmizol.

Proti všetkým doktrínam a diskusiám je tu fakt. Na jeho opísanie stačí jedna veta: „Christos anesti.“ – „Kristus vstal z mŕtvych.“ V nej je zhustené celé kresťanstvo. Fakt, ktorý sa nedá poprieť. Filozofi môžu o fakt stratiť záujem, ale neexistujú iné slová, ktoré sú schopné dať ľudstvu nádej:

„Ježiš vstal z mŕtvych!“

In: Život je všetko, čo máme, Bruno Ferrero. Vydavateľstvo Don Bosco, 2004, s. 32-33.

Spracované podľa prednášky na DC.

J. Melková

Len na minútočku sa zastav...

Kiež je nám myšlienka na more Spasiteľovho utrpenia dôvodom lásky, akej len sme schopní!

Čo nám získa jeden pokorne nesený kríž, to nezíska niekoľko mesiacov trvajúce cvičenie v cnosti.!

Mať ideál je také dôležité, ako je pre zdravie dôležité mať chuť do života; to je tá hora, ktorej vrchol nás vábi. Nedívame sa, aká je tá cesta strmá a kamenistá - ideme! Ide sa!

In: Minútočka, Jozef Hlouch.

Svätý Juraj

Drak znepokojoval mesto Selena v Kapadócií (dnešné východné Turecko). Požieral ľudí a konal zlo. Keď mal kráľ obetovať svoju krásnu a dobrú dcéru drakovi, aby dal mestu pokoj, zrazu pricválal rytier na koni a draka zabil. Tým rytierom bol mladý bojovník Juraj, ktorý sa dodnes v ikonografii zobrazuje ako rytier na koni dorážajúci draka. Samozrejme, ide o legendu, ktorú máme chápať ako istú symboliku draka – diabla, ktorý duchovne požiera ľudí a Juraj bol ten, ktorý proti nemu bojoval a položil svoj život.

Sviatok svätého Juraja slávime 24. apríla a len máloktorý svätý sa uctieva tak dávno ako on. Údajov o jeho živote ale nie je veľa. Narodil sa v polovici 3. storočia v Kapadócií. Získal vysokú hodnosť v rímskej armáde. Avšak cisár Dioklecián po dvadsiatich rokoch svojej vlády rozpútal strašné prenasledovanie kresťanov. Juraj bránil vieru v Ježiša Krista priamo pred cisárom, ktorý ho dal uväzniť, nechal kruto mučiť a nakoniec v meste Diospolis v Palestíne sťat.

Úcta k tomuto mučeníkovi sa šírila veľmi rýchlo v celom kresťanskom svete, a tak niet divu, že vznikla aj spomínaná legenda. Svätý Juraj je patrónom rytierov a vojakov. Pamätajme, že v Božej armáde je každý z nás, a tak je potrebné brániť si svoju vieru ako tento svätec.

Gabriela Holková

To anjel kameň odvalil

Černošský tradicionál

R: /: To anjel kameň odvalil.:/ To bolo za jasného rána, keď začala trúбка znieť. To anjel kameň odvalil.

1. Magdaléna zrána beží, to vám poviem sám, nesie správu všetkým, že kameň nie je tam. R
2. Svojho Spasiteľa hľadám, kam sa stratil nám, veľkú starosť ja mám, veď kameň nie je tam. R
3. A od hrobu muži v strachu rýchlo bežia v diaľ, bo vidia v tom ľaku, že kameň nie je tam. R
4. Ani farizeji múdri, ani Pilát sám s tým si nevie rady, že kameň nie je tam. R.

Modlitba je rozhovor s Bohom. Videl som raz scénu, ktorá mala prítomným otvoriť oči, ako sa neraz my správame pri modlitbe. Išlo o rozhovor Boha s človekom dnešnej doby, ktorý sa modlí modlitbu Otče náš ako svoju dennodennú „dávku“ zaručujúcu, že Boh ho za to po smrti určite zoberie priamo k sebe. Skúsme si ju prečítať a zamyslieť sa, čo nám chce táto scénka naznačiť.

Muž: Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Boh: Áno... Tu som...

Muž: Prosím, nerušte ma... Modlím sa!

Boh: Ale, volal si ma... !

Muž: Volal? Nikoho som nevolal. Modlím sa... „Otče náš, ktorý si na nebesiach...“

Boh: Ach !!! To si stále ty ?

Muž: Ako ?

Boh: Volal si ma! Povedal si: „Otče náš, ktorý si na nebesiach.“ Tu som. Čo môžem urobiť pre teba ?

Muž: Nevolal som. Modlím sa. Každý deň sa modlím Otče náš. Modlitba mi robí dobre. Akoby som si splnil úlohu. A necítim sa dobre, kým sa nepomodlím.

Boh: Ale ako môžeš recitovať Otče náš, a pritom nemyslieť, že všetci sú tvoji bratia? Ako môžeš opakovať: „...ktorý si na nebesiach...“, ak nevieš, že nebesá – to je pokoj, že nebesá – to je láska pre všetkých?

Muž: Veru, na to som nemyslel...

Boh: No... Pokračuj v modlitbe.

Muž: „Posväť sa meno tvoje...“

Boh: Počkaj! Čo tým chceš povedať ?

Muž: Čo tým chcem povedať? Ako to môžem vedieť? Jednoducho je to časť modlitby!

Boh: „Posvätiť“ znamená uznať za skutočného otca, ktorý dáva život každej bytosti, ktorý si zaslúži rešpekt, svätý, posvätný...; kto vkladá svoju dôveru do mňa, a nie do poistovni sveta.

Muž: Teraz rozumiem. Nikdy som však nemyslel, čo znamená slovo posvätiť. „Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi...“

Boh: To hovoríš vážne ?

Muž: Áno! Prečo nie?

Boh: A čo robíš, aby sa tak aj stalo?

Muž: Akože, čo robím? Nič! To je časť modlitby. Bolo by však dobre, keby si mal aspoň trochu pod kontrolou, čo sa deje v nebi a tiež na zemi.

Boh: Mám mať trochu kontroly nad твоjim životom?

Muž: Nuž... Idem do kostola!

Boh: Na to sa nepýtam! Akým spôsobom sa správaš k bratom, ako míňaš peniaze, koľko času venuješ televízii, internetu, reklamám, obchodom – a koľko času venuješ mne?

Muž: Prosím ťa, nekriticuj ma !

Boh: Prepáč. Myslel som si, že ma žiadaš, aby sa stala moja vôľa. Ak by sa tak malo stať, čo robiť s tými, ktorí sa modlia a prijímajú svoju vôľu, zimu, teplo, dážď, prírodu, spoločnosť...?

Muž: Máš pravdu, neprijímam tvoju vôľu, lebo sa sťažujem na všetko. Ak zošleš dážď, chcem slnko; ak svieti slnko, sťažujem sa na horúčavu; ak je zima, zase sa sťažujem; žiadam zdravie, ale nestarám sa oň; zle sa stravujem, jem málo alebo jem príliš...

Boh: Dobre, že to uznávaš. Budeme spolupracovať, ty a ja. Budeme vyhrávať aj prehrávať. Páči sa mi tvoj nový postoj.

Muž: Pane, teraz musím dokončiť modlitbu. Dnes mi trvá modlitba dlhšie ako zvyčajne. Pokračujem: „Chlieb náš každodenný daj nám dnes...“

Boh: Počkaj! Pýtaš odo mňa hmotný chlieb? Človek nežije len z chleba, žije tiež z môjho Slova. Keď žiadaš odo mňa chlieb, spomeň si na tých, ktorí ho nemajú. Môžeš ma žiadať o čokoľvek, pokladaj ma za svojho milujúceho Otca! Som zvedavý na pokračovanie tvojej modlitby.

Muž: „Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom...“

Boh: A brat alebo sestra, ktorých odmietáš ?

Muž: Pane! Ako by som mohol odpustiť tým, kvôli ktorým trpím? Teraz nemôžem ani zabudnúť. Je veľmi ťažké odpúšťať.

Boh: Ale... čo teda chceš povedať modlitbou? Volal si ma a ja som prišiel. Želal by som si, aby si odtiaľto odišiel bez nenávisťi. Chcel by som, aby si bol úplne upokojený. Nie je dobré, ak v srdci nosíš celú váhu hnevu. Rozumieš?

Muž: Ale ako mám odpustiť, keď tí, čo mi robili zle, nikdy o to nežiadali?

Boh: A čo, ak tí hriešnici požiadali mňa o odpustenie, lebo si vôbec nevedeli predstaviť, že by si im ty mohol odpustiť?

Muž: Áno, iste, ale ako to mám vedieť?

A skutočne je možné odpustiť, keď hriechy sú príliš ťažké?

Boh: Áno! Vidím, to presahuje ľudské pochopenie. Ani môj syn to nemohol urobiť pri svojej obete na kríži. Ja môžem všetko zmeniť, stačí, ak si to úprimne želáš.

Muž: Ach! Áno, konečne som pochopil zmysel jeho zvolania o pomoc: „Otče, prečo si ma opustil?“ Ten strašný pocit ťažkého bremena, ktoré nemôže človek sám uniesť...

Boh: Dobre si to pochopil. Zver mi svoju neschopnosť odpustiť a ja to urobím za teba, ak o to požiadaš.

Muž: Vďaka Pane, že si ma oslobodil od tejto váhy. Táto vina ma dusila a bránila mi normálne žiť.

Boh: Vidíš, aké je to jednoduché, ak mi dôveruješ?! Ako sa teraz cítiš?

Muž: Dobre, skutočne dobre! Popravde, nikdy som sa tak dobre necítil... Rozprávať sa s Bohom robí skutočne dobre.

Boh: Teraz dokončíme modlitbu. Pokračuj.

Muž: „A neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.“

Boh: Výborne ! Urobím to, ale vyhýbaj sa situáciám, ktoré by ťa priviedli do pokušenia.

Muž: Čo tým chceš povedať ?

Boh: Nezostávajú v spoločnosti osôb, ktoré ťa vedú k špinavým, nečistým obchodom. Zanechaj zlobu, nenávisť. To vedie len na pochybné cesty. Nepoužívaj také únikové cesty...

Muž: Nerozumiem ťa!

Boh: Ale rozumieš! Už si mi to viackrát urobil. Dáš sa na pochybné cestičky a potom voláš o pomoc.

Muž: Hanbím sa, Pane, odpusť mi!

Boh: Prirodzene, odpúšťam ti! Vždy odpúšťam tomu, kto je pripravený tiež odpúšťať. Ale keď ma budeš znova volať, spomeň si na našu konverzáciu, myslí na slová, ktoré mi hovoríš. Teraz dokončí modlitbu.

Muž: Dokončiť? Ah, áno! AMEN!

Boh: A čo znamená „Amen“?

Muž: Neviem. To je koniec modlitby.

Boh: Povieš AMEN, keď budeš súhlasiť so slovami, ktoré si vyslovil, a keď budeš nasledovať moju vôľu plnením mojich prikázaní, lebo AMEN znamená NECH SA TAK STANE. Je to súhlas s tým, čo si práve povedal.

Muž: Ďakujem, Pane, že si ma naučil túto modlitbu, a teraz ťa ďakujem aj za to, že si mi ju vysvetlil.

Boh: Milujem všetky moje deti a teším sa z tých, ktorí chcú nájsť cestu z omylu; z tých, ktorí sa chcú oslobodiť od hriechu. Žehnám ťa! Zostávaj v pokoji!

Zdroj: internet. [Jozef Kovalik](#)

Prístupnila Veronika F.

Svätá Mária Faustína Kowalská sa narodila roku 1905 ako tretia z desiatich detí v zbožnej roľníckej rodine v Glogowci v Poľsku. Pri krste dostala meno Helena. Keď mala sedem rokov, prvý raz počula hlas povolania k duchovnému životu. O trinásť rokov neskôr klopala na mnohé kláštorné brány, až ju nakoniec 1. augusta 1925 prijali do kláštora Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva vo Varšave, kde prijala meno sestra Mária Faustína. Po piatich rokoch noviciátu v Krakove zložila večné sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti.

Sestra Faustína bola prirodzená a veselá a plnila si povinnosti kuchárky, záhradníčky a vrátničky v rehoľných domoch v Krakove, Plocku či Vilne. V tomto čase ju Ježiš vyzval, aby si písala denník.

Tieto mimoriadne zápisky odhaľujú hĺbku a bohatstvo jej duchovného života a spojenia s Bohom. Dostalo sa jej veľkých milostí a mnohých duchovných darov: darov kontemplácie, zjavení, vízií, prorocíetv, skrytých stigiem, čítania v ľudských dušiach a hlbokého poznania tajomstva Božieho milosrdenstva a taktiež zriedkavého daru mystického sobáša.

Faustínino poslanie rozšíriť posolstvo Božieho milosrdenstva sa začalo 22. februára 1931. Kristus sa jej zjavil vo videní a prikázal jej, aby namaľovala jeho obraz, kde mu zo srdca vychádza červený a svetlý lúč. Na obraze malo byť napísané: **Ježišu, dôverujem ti.**

Keď sa Faustína opýtala Ježiša, čo znamenajú dva lúče na obraze, odvetil: „*Tieto dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč predstavuje vodu, ktorá omilostľuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší. Tieto dva lúče vyšli z hĺbky môjho milosrdenstva vtedy, keď moje zomierajúce srdce bolo kopijou prerazené na kríži*“ (Denníček 299).

Počas svojho života nebola sestra Faustína známa, ba nepoznali ju ani mnohé sestry z kongregácie. Len zopár predstavených a spovedník vedeli o jej zjaveniach a videniach. Duchovne spojená s Kristom zomiera 5. októbra 1938 na tuberkulózu vo veku 33 rokov, po trinástich rokoch rehoľného života.

V prvú nedeľu po Veľkej noci 18. apríla 1993 vyhlásil pápež Ján Pavol II. na Svätopeterskom námestí v Ríme sestru Faustínu za blahoslavenú. Svätorečená bola 30. apríla v jubilejnom roku 2000, v nedeľu Božieho milosrdenstva. Tak sa stala prvou svätou tretieho tisícročia.

Každá milosť prichádza cez modlitbu

„*Duša sa do každého boja vyzbrojuje modlitbou. Nech sa nachádza v akomkoľvek stave, má sa modliť. Musí sa modliť duša čistá a pekná, lebo inak by stratila svoju krásu. Musí sa modliť duša, ktorá sa usiluje o čistotu, lebo inak by ju nedosiahla. Musí sa modliť duša, ktorá sa práve obrátila, lebo inak by opäť upadla. Musí sa modliť duša hriešna, ponorená do hriechov, aby sa mohla zodvihnúť. Niet duše, ktorá by sa nemusela modliť, lebo každá milosť prichádza cez modlitbu*“ (Denníček 146).

Ježiš žiadal Faustínu, aby prvá nedeľa po Veľkej noci bola Nedeľou milosrdenstva, „sviatkom Božieho milosrdenstva“, dňom, keď

budú jeho milosti prúdiť všetkým, ktorí o ne prosia. Faustína povedal: „Túžim, aby kňazi ohlasovali moje veľké milosrdenstvo voči hriešnym dušiam. Nech sa nijaký hriešnik nebojí ku mne priblížiť“ (Denníček 50).

Denníček svätej Faustíny opisuje Ježišov prísľub tým, ktorí sa zúčastnia slávenia tohto sviatku milosrdenstva: „Kto v tento deň pristúpi k prameňu života, dosiahne úplné odpustenie hriechov aj trestov“ (Den. 300).

„Túžim, aby sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť

pre úbohých hriešnikov. V tento deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa približia k prameňu môjho milosrdenstva. Ktorá duša pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov...“ (Denníček 699).

Zdroj: Kráľ milosrdenstva

Lubica S.

Prosby za pokoj na Ukrajine a za prenasledovaných kresťanov

1. Nebeský Otče, posilňuj predstaviteľov národov, aby vládli rozumne a s rozvahou, a tak budovali vzájomné a ohľaduplné občianske spoluzitíe.
2. Pane Ježišu, prosíme ťa za pokoj vo všetkých krajinách, kde zúri vojna a prenasledovanie pre vieru, farbu pleti či iný názor, aby utíchli zbrane a nastúpil vzájomný dialóg a porozumenie.

Niektoré pamätné dni

Na Veľkonočný pondelok tohto roku uplynulo 1130 rokov od smrti sv. Metoda (6. apríl 885).

14. apríla 1849 – umrel Ján Hollý, katolícky kňaz, bernolákovský básnik (nar. r. 1785).

16. apríla 1990 – Mons. Vladimír Filo bol vysvätený za biskupa pre Rožňavskú diecézu.

16. apríla 1990 – Mons. Dominik Tóth bol vysvätený za pomocného biskupa Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy.

17. apríla 1986 – umrel Rudolf Dilong, františkánsky kňaz, básnik katolíckej moderny (nar. r. 1905).

19. apríla 2005 – za pápeža bol zvolený Joseph Ratzinger – dnes emeritný Benedikt XVI.

20. apríla 1969 – umrel Ambróz Lazik, biskup, trnavský apoštolský administrátor.

22. apríla 1418 – skončil sa cirkevný snem v Kostnici.

22. apríla 1927 – Svätá stolica vyhlásila Sedembolestnú Pannu Máriu za patrónku Slovenska.

23. apríla 997 – mučeníckou smrťou umrel svätý Vojtech, pražský biskup.

24. apríla 1763 – narodil sa prekladateľ Svätého písma Juraj Palkovič, ostrihomský kanonik.

24. apríla 1822 – narodil sa štúrovský básnik Jano Kráľ.

Kalendárium pripomína

12. 04. – Ne: 2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA – NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

13. 04. – Po: Sv. Martin I., pápež a mučeník

16. 04. – Št: Sv. Bernadeta

19. 04. – Ne: 3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

Začína sa Týždeň modlitieb za duchovné povolania

21. 04. – Ut: Sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi

23. 04. – Št: Sv. Vojtech, biskup a mučeník

24. 04. – Pi: Sv. Juraj, mučeník

25. 04. – So: Sv. Marek, evanjelista

OHLÁŠKY

Marek Tomáš, narodený vo Vranove nad Topľou, bývajúci v Hencovciach
a Danka Kyselová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca vo Vranove nad Topľou

1. ohláška: 5. 4. 2015
2. ohláška: 12. 4. 2015
3. ohláška: 19. 4. 2015

Pavol Šogán, narodený vo Vranove nad Topľou, bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Daniela Semáčová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca vo Vranove n. T.

1. ohláška: 29. 3. 2015
2. ohláška: 5. 4. 2015
3. ohláška: 12. 4. 2015

Ľubomír Molčan, narodený vo Prešove, bývajúci vo Sabinove
a Monika Kentošová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca vo Vranove n. T.

1. ohláška: 29. 3. 2015
2. ohláška: 5. 4. 2015
3. ohláška: 12. 4. 2015

Radoslav Sičák, narodený vo Svidníku, bývajúci vo Svidníku
a Alexandra Gumanová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca vo Vranove n. T.

1. ohláška: 5. 4. 2015
2. ohláška: 12. 4. 2015
3. ohláška: 19. 4. 2015

Ľubomír Artim, narodený vo Vranove nad Topľou, bývajúci vo Vechci
a Terézia Marcinčinová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca vo Nižnom Kručove

1. ohláška: 5. 4. 2015
2. ohláška: 12. 4. 2015
3. ohláška: 19. 4. 2015

Anson Mark, narodený v Edmontone, bývajúci v Enfielde
a Nadežda Vasil'ová, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca v Enfielde

1. ohláška: 5. 4. 2015
2. ohláška: 12. 4. 2015
3. ohláška: 19. 4. 2015

Patrik Madej, narodený vo Vranove nad Topľou, bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Alžbeta Ropovíková, narodená vo Vranove nad Topľou, bývajúca vo Vranove n. T.

1. ohláška: 12. 4. 2015
2. ohláška: 19. 4. 2015
3. ohláška: 26. 4. 2015

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.